

HUDBA PŘÍTOMNOSTI

J. MATĚJ / O. MÁCHA

panton

STEREO 8110 0634
ZA

Strana 1

Josef Matěj

KONCERT PRO HOUSLE A ORCHESTR

I. *Larghetto /Introdukce quasi una fantasia/* 12:54

II. *Adagio (pokračování)* 12:00

Strana 2

II. *Allegro vivace (dokončení)* 6:26

Otmar Mácha

SINFONIETTA č. 2

„AŽ VZEJDOU VĚCI NOVÉ“

I. *Grave* 7:25

II. *Allegro molto (4:39)* (attacca) 11:36

III. *Grave (6:57)*

Petr Škvor — housle

Česká filharmonie, řídí

Ondrej Lenárd a Václav Neumann

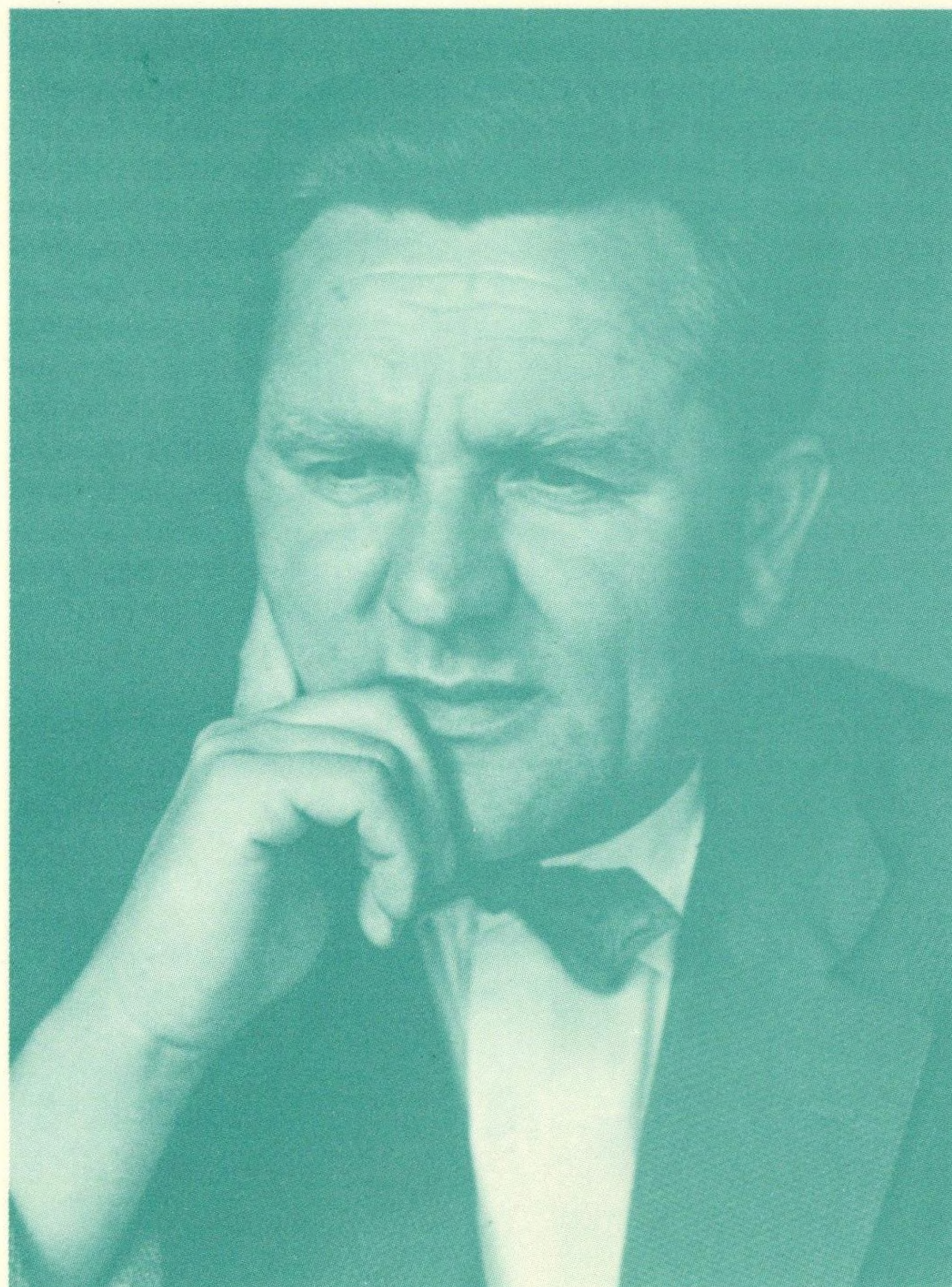
Hudební režie: Jaroslav Smolka

Zvuková režie: Jaroslav Vašíček, Miroslav Mareš

Záznam z koncertů České filharmonie 20. a 21. března

1986 (J. Matěj), 11. dubna 1986 (O. Mácha) v Dvořá-

kově síni pražského Domu umělců

Josef Matěj

Otmar Mácha

HUDBA PŘÍTOMNOSTI

Horizonty, které se rozvinuly na poli hudebního umění naší země po roce 1945, představují hodnotu spojující v sobě originalitu i životnost národních tradic, světově proslulou úroveň české kompoziční školy se vším cenným, co objevil duchovní život našeho věku. Ta hudba vyjadřuje psychický tonus doby, představuje důstojnou alianci společenského pokroku a umění, obecně lidských zájmů a závazných estetických pravidel, která jsou ideálem socialistické kultury. Většina našich skladatelů nepodlehla přečeňovaným slabostem a nepřírozenostem mnohých proudů 20. století, které nepřinesly řešení v novátorské prezentaci témat či motivů, jež jsou a zůstanou jediným prvkem, vybavujícím hudbu obrovskou silou a energií na jejích plochách. Neboť umění vždy bylo a zůstane dopoznáním života, jeho zákonitým druhým pólem, věčným pokusem překročit všechny hranice. Někde zde je uložen poslední smysl umělcova konání, zde také nacházíme cenu tvůrčí práce našich hudebních skladatelů. Je to dobrá úroda. Naše hudba rozkvetla za 40 let tak, že to nemá obdoby. Událo se něco, o čem snili naši velcí předchůdci. Vydavatelství ČHF Panton není jedním z nakladatelství — gigantů, které v našich dnech ovládají evropskou a světovou gramofonovou scénu. Leč právě proto není vydavatelstvím, připravujícím stále nové — ne ovšem vždy dokonalejší — nahrávky standardního repertoáru. Má své

přímočaré kulturní, programové cíle. Zhruba by se daly postihnout posláním realizovat to nejhodnotnější, co přinesla česká hudba 20. století a poskytuje zejména období po převratném roce 1945 a čeho se s takovým entuziasmem chápou nové a nové generace interpretů. Ve zkratce řečeno, i my spatřujeme v gramofonové desce významné médium, jež pro skladatele i reprodukční umělce znamená „une totale et minutieuse immortalité“, jak utrousil Claude Debussy „úplnou a naprostou nesmrtelnost“. Uvědomujeme si složitost dramaturgické povahy naší práce, zaměřené na čerstvou a neprotříděnou současnost, bez selekce, již může způsobit jen časový odstup. Uklidnění nacházíme v tom, že si výraz documentum — část naší činnosti se stane dokumenty — vykládáme z jeho původního významu latinského, totiž jako poučení. Budoucnost takto jistě ocení naše úsilí a bude mít možnost zpětně hodnotit naši hudbu v jejím širokém proudu. Jeho živým obrazem je naše ediční řada „Hudba přítomnosti“. Dvěma gramofonovými deskami v roce 1986 jej obohacujeme o živé nahrávky z koncertů, na nichž byla uvedena díla českých autorů. Předjímáme tak budoucí novou ediční řadu „Panoráma české hudby“, kterou uvedeme do života v roce 1987.

Cover © Ladislav Svatoš, 1986

Photos © Viktor Richter, 1986, © Stanislav Maršál, 1986

Odpovědný redaktor Jiří Gemrot

Technická redaktorka Marie Šemberová

PANTON, vydavatelství Českého hudebního fondu,
Říční 12, 118 39 Praha 1

Jiří Štilec